

VEDTAGNE TEKSTER

P8_TA(2018)0227

Libyen

Europa-Parlamentets henstilling af 30. maj 2018 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Libyen (2018/2017(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 2259 (2015) og efterfølgende resolutioner,
- der henviser til den libyske politiske aftale,
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport af 22. august 2017 om FN's støtte mission i Libyen,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1973 (2011) og alle efterfølgende resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd om Libyen, herunder 2380 (2017),
- der henviser til FN's generalsekretærs rapport i henhold til Sikkerhedsrådets resolution 2312 (2016),
- der henviser til erklæringen fra FN's højkommisær for menneskerettigheder af 14. november 2017 om lidelserne for migranter i Libyen, er er en skændsel på menneskehedens samvittighed,
- der henviser til rapporten fra FN's Højkommisær for Menneskerettigheder fra april 2018 med titlen "Abuse Behind Bars: Arbitrary and unlawful detention in Libya",
- der henviser til sine beslutninger af 18. september 2014¹, 15. januar 2015² og 4. februar 2016³ om situationen i Libyen,
- der henviser til erklæringen fra formændene for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU om migrantsituationen i Libyen af 20. december 2017,

¹ EUT C 234 af 28.6.2016, s. 30.

² EUT C 300 af 18.8.2016, s. 21.

³ EUT C 35 af 31.1.2018, s. 66.

- der henviser til De Forenede Nationers havretskonvention,
 - der henviser til EU's samlede strategi for migration og mobilitet,
 - der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 25. januar 2017 med titlen "Migration via den centrale Middelhavsrute – Forvaltning af migrantstrømmene og redning af menneskeliv" (JOIN(2017)0004),
 - der henviser til Maltaerklæringen af 3. februar 2017,
 - der henviser til den fælles Afrika-EU-strategi og dens handlingsplan,
 - der henviser til den fælles erklæring om migrantsituationen i Libyen, der blev vedtaget på topmødet mellem Den Afrikanske Union og Den Europæiske Union i 2017, og oprettelsen af den trilaterale AU-EU-FN-taskforce på højt plan,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 17. juli 2017 om Libyen,
 - der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 19. oktober 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 113,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A8-0159/2018),
- A. der henviser til, at situationen i Libyen er yderst skrøbelig, og at landet står over for en række komplekse indbyrdes forbundne udfordringer med hensyn til politisk stabilitet, økonomisk udvikling og sikkerhed;
- B. der henviser til, at krisen i Libyen har en enorm indvirkning på Libyens befolkning og ligeledes påvirker hele den omgivende region og EU, og at det derfor er af afgørende betydning af hensyn til Libyens befolkning såvel som nabolandene og området syd for Sahara og Middelhavsområdet at sikre stabilitet i Libyen som en nødvendig forudsætning for at forbedre landets økonomiske og sociale situation;
- C. der henviser til, at stabiliteten i det sydlige Libyen giver særlig anledning til bekymring i betragtning af dets nabolandes skrøbelige tilstand, hvor et potentielt jihadistoprør truer de svækkede regeringer i Sahel-Sahara-regionen;
- D. der henviser til, at EU bør kommunikere mere proaktivt om sin diplomatiske indsats og sit store finansielle bidrag til styrkelse af sikkerheden og den socioøkonomiske situation i Libyen;
- E. der henviser til, at konflikten i Libyen kun kan løses gennem en sammenhængende, omfattende og inklusiv tilgang med inddragelse af alle internationale aktører og interessenter, herunder repræsentanter for de forskellige lokalsamfund, stammeledere og civilsamsfundsaktivister samt ved at sikre Libyen ejerskab af og inklusion i fredsprocessen;
- F. der henviser til, at den libyske politiske aftale og FN's handlingsplan for Libyen på nuværende tidspunkt udgør den eneste mulige ramme for en løsning på krisen;

- G. der henviser til, at EU gennem en diplomatisk indsats og konkret bistand støtter Libyens politiske overgang til et stabilt, velfungerende land og støtter de FN-ledede mæglingsbestræbelser i den henseende;
- H. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at alle medlemsstater taler med én stemme, styrker EU's mæglingsindsats og fremhæver den centrale rolle, som FN og FN's handlingsplan spiller; der henviser til, at individuelle initiativer fra medlemsstaterne i alle tilfælde kun skal hilses velkommen, hvis de iværksættes inden for rammerne af EU og er i fuld overensstemmelse med EU's udenrigspolitik;
- I. der henviser til, at EU's indsats viser resultater på migrationsfronten, idet tallene faldt med en tredjedel ved udgangen af 2017 sammenlignet med 2016, og der endvidere henviser til, at tallene i de første måneder af 2018 er faldet med 50 % i forhold til tallene for samme periode sidste år;
- J. der henviser til, at Libyen er et betydeligt transit- og afgangssted for migranter, navnlig fra Afrika syd for Sahara, som forsøger at nå til Europa; der henviser til, at tusindvis af migranter og flygtninge, som er flygtet fra volden i Libyen, har mistet livet i forsøget på at komme over Middelhavet til Europa;
- K. der henviser til, at migranterne hører til dem, der lider mest under sikkerhedsproblemerne i Libyen, da de tit er ofre for vold, anholdelser og vilkårlige tilbageholdelser fra ikkestatslige aktørers side, afpresning og kidnapning mod løsesum og med henblik på udnyttelse;
- L. der henviser til, at mange migranter, navnlig fra Afrika syd for Sahara, er blevet vilkårligt tilbageholdt af forskellige væbnede grupper i landet;
- M. der henviser til, at Nigers tvungne tilbagesendelse til Libyen af mindst 132 sudanese, der modtog bistand fra UNHCR, er en kilde til stor bekymring;
- N. der henviser til, at der stadig er et problem med internt fordrevne, som ofte står over for kritiske trusler såsom krydsning af konfliktområder, tilstedeværelsen af landminer og ikkeeksploderede anordninger samt vold fra de forskellige militser side;
- O. der henviser til, at Libyen er blevet et transitland for menneskehandel; der henviser til, at Libyen fortsat huser hundredtusinder af migranter og asylansøgere af forskellige nationaliteter, hvoraf mange lever under kummerlige forhold og dermed er en målgruppe for menneskesmuglere; der henviser til, at der har været påstande om slaveri i Libyen;
- P. der henviser til, at de almindelige libyeres dagligdag er kendetegnet ved stadig vanskeligere leveforhold, som kompliceres yderligere af en likviditetskrise, vandafbrydelser og hyppige strømafbrydelser samt landets generelt katastrofale sundhedssystem;
- Q. der henviser til, at det politiske klima i Libyen er præget af en dyb mistillid mellem de vigtigste politiske og militære aktører fra forskellige regioner;
- R. der henviser til, at den internationalt anerkendte nationale samlingsregering (GNA) af hensyn til sin egen sikkerhed i stadig større grad er afhængig af adskillige militser; der henviser til, at disse militser har opnået en hidtil uset grad af indflydelse over

statsinstitutioner i Tripoli, hvilket truer FN's igangværende bestræbelser på at skabe en mere holdbar politisk ramme i landet;

- S. der henviser til, at lande som Tyrkiet, Qatar, Egypten og De Forenede Arabiske Emirater har en væsentlig indflydelse på nogle af de stridende parter forskellige grupper;
- T. der henviser til, at de subnationale identiteter hos de forskellige libyske samfund, stammer og etniske grupper altid har udgjort Libyens underliggende sociokulturelle struktur og spiller en vigtig rolle i de sociale og politiske dynamikker og i landets sikkerhedsspørgsmål; der henviser til, at det libyske samfund har solide traditioner for processer for uformel tvistbilæggelse mellem byer, stammer og etniske samfund;
- U. der henviser til, at der i øjeblikket mangler en klar og bredt accepteret lovgivningsramme for valgsystemet; der henviser til, at der ikke er blevet vedtaget en forfatning, hvorfor landet således er efterladt uden den nødvendige retlige ramme til at afholde nye valg; der henviser til, at det fremherskende aktuelle klima med straffrihed, udbredt lovløshed, korruption og den rolle, som de væbnede grupper og de stammerrelaterede og regionale spændinger i Libyen spiller, bidrager til yderligere at mindske tilliden til de allerede svage offentlige institutioner og regeringsinstitutioner;
- V. der henviser til, at der i Libyen har været en fortsat stigning i udenretslige drab, tortur, vilkårlige tilbageholdelser og vilkårlige angreb på boligområder og infrastruktur samt en stigning i hadefulde udtalelser og opfordringer til vold;
- W. der henviser til, at den madkhalistiske salafistiske ekstremistgruppe i såvel den østlige som den vestlige del af Libyen bliver stærkere og mere relevant; der henviser til, at madkhalisterne er imod valg, er ivrige efter at bevare status quo, fuldstændig afviser enhver demokratisk model og er stærkt bevæbnede, og dermed udgør en konkret risiko for at øge ekstremismen og volden i landet;
- X. der henviser til, at strafferetssystemets sammenbrud øger straffriheden i landet og begrænser ofrenes muligheder for at søge beskyttelse og gøre brug af retsmidler; der henviser til, at der i flere regioner, selv i de tilfælde, hvor der er optaget politirapport efter en forbrydelse, er gjort en ringe indsats for at indlede en hurtig, omhyggelig, effektiv, upartisk og uafhængig efterforskning og for at retsforfølge gerningsmændene; der henviser til, at ingen gerningsmand til en forbrydelse tilhørende en væbnet gruppe er blevet dømt i Libyen siden 2011;
- Y. der henviser til, at voldsspiralen i Libyen konstant har fået næring af den overordnede straffrihed for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne; der henviser til, at medmindre dette tackles ordentligt, vil retsstatens fortsatte fravær gøre fortællingen om fredelig sameksistens og bekæmpelse af voldelig ekstremisme meningsløs for befolkningen;
- Z. der henviser til, at dusinvis af politiske aktivister og menneskerettighedsaktivister, medierarbejdere og andre offentlige personer er blevet bortført eller truet; der henviser til indberetninger til FN om, at begge parter var skyld i vilkårlige tilbageholdelser, tortur og mishandling;
- AA. der henviser til, at de voksende angreb på dommere, lokale civilsamfundsorganisationer,

menneskerettighedsforkæmpere og mediefolk – såvel som flygtninge og migranter – har fremskyndet forværringen af menneskerettighedssituationen for alle civile på libysk område; der henviser til, at retsstatens fravær og straffriheden for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne, herunder tortur, vilkårlige tilbageholdelser, udenretslige drab og vilkårlige angreb på civile og på infrastrukturen fortsat giver næring til voldsspiralen i landet;

- AB. der henviser til, at porøsiteten i Libyens grænser fremmer ulovlig grænseoverskridende trafik; der henviser til, at de talrige væbnede grupper i grænseområderne har skærpet kampen yderligere mellem rivaliserende menneskehandlere med hensyn til kontrollen med og adgangen til de grænseoverskridende ressourcer; der henviser til, at de såkaldte udenlandske krigere, som ankommer til landet, og de forskellige kriminelle netværk fortsat nyder godt af den ukontrollerede spredning af våben;
 - AC. der henviser til, at den politiske usikkerhed og ustabilitet har gjort Libyen til et frugtbar terræn for ekstremistiske gruppers aktiviteter; der henviser til, at Fezzanregionen er strukturelt ustabil og historisk set har været et transitsted mod Europa for flygtninge og migranter samt for smugling af olie, guld, våben og narkotika og for menneskehandel; der henviser til, at samme region er præget af etniske og stammerelaterede spændinger, som er blevet værre efter Gaddafis fald og som følge af kampen for at kontrollere landets ressourcer; der henviser til, at en stabilisering af Fezzan er afgørende for at skabe stabilitet i hele landet;
 - AD. der henviser til, at de lokale libyske myndigheder spiller en vigtig rolle, når det gælder om at forebygge konflikter og levere basale offentlige tjenester til befolkningen;
 - AE. der henviser til, at byen Derna har været genstand for stigende jord-, luft- og artilleriangreb siden den 7. maj 2018; der henviser til, at mange civile er blevet dræbt, mens støtten til og den medicinske adgang er blevet alvorligt begrænset, samt til at den humanitære situation er dramatisk;
 - AF. der henviser til, at en officiel delegation fra Parlamentet aflagde et kontrolbesøg i Libyen den 20.-23. maj 2018;
1. henstiller til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik
- a) at sikre den stærkest mulige støtte til FN's handlingsplan for Libyen, der blev fremlagt i september 2017 af FN's særlige repræsentant, Ghassan Salamé, for at opnå stabilitet i Libyen og en inklusiv national forsoningsproces, som vil gøre det muligt for alle libyske aktører, herunder alle stammeenheder, at opnå en stabil og langvarig politisk aftale, samtidig med at der lægges behørig vægt på at inddrage kvinder og minoriteter; at tage hensyn til resultaterne af den omfattende høringsproces, der blev forelagt FN's Sikkerhedsråd den 21. maj 2018; kraftigt at fordømme ethvert forsøg på at undergrave den FN-ledede fredsproces; at fortsætte at arbejde tæt sammen med FN's støttemission i Libyen (UNSMIL)
 - b) at intensivere deres diplomatiske bestræbelser på at støtte FN og bidrage til at konsolidere en libysk regering i bestræbelserne på at opnå politisk enighed, garantere sikkerhed og udvide dens myndighed til hele Libyens territorium ud

over den internationalt anerkendte nationale samlingsregerings snævre territoriale kontrol som en nødvendig forudsætning for at opnå en inklusiv politisk løsning, der fremmer stabilisering og genopbygning af samt forsoning i landet, og en nødvendig forudsætning for statsopbygning og gennemførelse af enhver fredsbevarende operation baseret på demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighederne; at sikre libysk ejerskab af stabiliseringsprocessen og beslutningen om den kommende statsform; at bakke op om styrkelsen af lokale mekanismer og kapaciteter i landet for så vidt angår mægling, tvistbilæggelse og våbenhvile og knytte dem til FN's handlingsplan som led i en sammenhængende og integreret tilgang, der fører til konkrete og varige resultater

- c) at støtte de såkaldte "rådhusmøder", som finder sted i flere kommuner i FN-regi, som et effektivt bottom-up-forsoningsinitiativ, der har til formål at fremme dialogen mellem de forskellige befolkningsgrupper og således konkret bidrage til udviklingen af en bæredygtig og holdbar løsning på den libyske krise samt medvirker til at skabe en kultur præget af medborgerskab
- d) at arbejde på at finde metoder til at fremme institutionsopbygning, opbygge et ægte civilsamfund, kickstarte økonomien og gå bort fra en alt for udstrakt offentlig sektor med henblik på at fremme bæredygtig udvikling inden for den private sektor, hvilket er nødvendigt for at sikre langsigtet stabilitet og fremgang i landet
- e) at støtte Libyens indsats for at arbejde på en ny forfatningsmæssig ramme, der bør omfatte en formel for retfærdig fordeling af olierigdommen samt en klar opdeling af opgaver og forpligtelser i de historiske regioner på den ene side og enhver senere national regering på den anden side; at huske, at en sådan ny forfatning, som kunne være inspireret af elementer i den ændrede forfatning fra 1963, ville hjælpe indsatsen med at organisere landsdækkende valg, som først bør afholdes, når den nye forfatning er vedtaget og de nødvendige betingelser reelt er opfyldt, med henblik på at sikre høj valgdeltagelse samt offentlighedens accept og legitimitet
- f) at yderligere prioritere arbejdet inden for EU-institutionerne med henblik på at finde ud af, hvordan man bedre kan tackle alle aspekter af krisen i Libyen, herunder ved at være mere opmærksom på lokal dynamik, for at vedtage en effektiv omfattende tilgang over for landet og udvise enhed og initiativ blandt alle institutionerne og medlemsstaterne for at sikre sammenhæng mellem alle involverede aktørers foranstaltninger som led i en mere omfattende regional strategi
- g) at styrke EU's tilstedeværelse, synlighed og forståelse af den komplekse situation i landet ved at genetablere EU-delegationen i Tripoli og returnere permanent EU-personale til delegationen
- h) at fortsætte med at understrege, at der ikke findes nogen militær løsning på den libyske krise og på ny bekræfte behovet for, at alle parter og væbnede grupper i Libyen forpligter sig til at overholde artikel 42 i den libyske politiske aftale, respekterer principperne i international humanitær folkeret og international menneskerettighedslovgivning og afstår fra voldelig retorik og brug af vold og

at demobilisere og forpligte sig til en fredelig løsning på konflikten og dermed undgå yderligere skader og tab af menneskeliv; mener, at forhandlinger bør bidrage til at forene de libyske sikkerhedsstyrker fra alle regioner med henblik på at opbygge en civilt kontrolleret national sikkerhedsarkitektur under den inklusive internationalt anerkendte libyske regering med garantier for gennemsigtighed og ansvarlighed og respekt for Libyens internationale menneskerettighedsforpligtelser, og at de ligeledes bør føre til undertegnelsen af en protokol, der forpligter alle væbnede grupper til at give afkald på anvendelsen af magt og vold inden for rammerne af en sammenhængende og omfattende proces med afvæbning, demobilisering og reintegration (DDR), der tilsigter at reintegrere medlemmer af væbnede styrker i samfundet, samt til en sikkerhedssektorreform (SSR) med baggrund i Skhiratprincippet om forbud mod forskelsbehandling og gennemsigtighed; mener, at undertegnelsen af en sådan protokol bør muliggøre gennemførelsen af den fredsaftale, der baner vejen for afholdelsen af frie og retfærdige valg, og bør føre til økonomiske og finansielle incitamenter og tilskynde underskriverne til at arbejde hen imod at opbygge den nye stats institutioner

- i) at være opmærksom på nødvendigheden af at udvikle skræddersyede programmer til at reintegrere personer, ikke grupper, fra militser ind i det regulære sikkerhedsapparat, med henblik på at begrænse loyalitetskonflikter
- j) at støtte FN's bestræbelser på at afholde valg i Libyen i slutningen af 2018 og først, når der er vedtaget en ny forfatning; især at støtte bestræbelserne på at registrere vælgerne, da kun ca. 50 % af de stemmeberettigede vælgere er registreret; at sikre, at der vedtages en aftale om en overgangsordning inden valget for at genskabe tilliden og dermed styrke den nye regerings internationale og nationale legitimitet; at yde bistand, herunder teknisk bistand, til processen for indførelsen af en fornuftig forfatningsramme og til valgprocessen som helhed, således at eventuelle finansielle bidrag fra Europa er afhængige af vedtagelsen af en valglov, som i videst muligt omfang overholder de internationale principper, der er fastlagt af Venedigkommissionen
- k) at lægge pres på dem, der hindrer de politiske fredsforhandlinger, og effektivt at håndhæve FN's våbenembargo mod Libyen; at overveje indførelsen af nye sanktioner over for dem, der støtter ulovlig oliehandel
- l) at intensivere samarbejdet med alle internationale organisationer og andre aktører på lokalt plan med henblik på at styrke sammenhængen og konvergensen i den internationale indsats; at øge den diplomatiske indsats med alle regionale aktører og nabolandene for at sikre, at de bidrager til en positiv løsning på krisen i Libyen i overensstemmelse med FN's handlingsplan, hvilket på nuværende tidspunkt er den eneste mulige ramme for en løsning på krisen; at støtte den igangværende proces for en national konference i Libyen med det formål at nå til en aftale mellem de forskellige libyske parter om de næste skridt, der skal tages for at fuldføre overgangen; at fraråde regionale aktører ethvert unilateralt eller multilateralt militært indgreb, som ikke har et retsgrundlag eller det politiske samtykke fra den libyske regering
- m) at yde støtte via anvendelsen af lovgivere, dommere og specialiserede

anklagere i Libyen, som kan hjælpe med revisionen af Libyens lovgivning om bekæmpelse af terrorisme, og sikre, at de er tilstrækkeligt rustet til at stå i spidsen for og varetage sager om bekæmpelse af terrorisme i henhold til retsstatsprincippet

- n) at drøfte krisen i Libyen ud fra en bredere regional og panafrikansk kontekst med tanke på, at Libyen er nøglen til stabilitet i Nordafrika, Sahel og Middelhavsområdet; at fremme og lette det libyske samarbejde med dets naboer i Sahelregionen; at undersøge som led i disse overvejelser indvirkningen af situationen i Libyen på den dynamik og de udfordringer, som EU står over for; at udvikle en samlet politik over for Libyen, som tager højde for det regionale og panafrikanske perspektiv, der omfatter mere omfattende udviklings-, sikkerheds- og migrationspolitikker samt beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder og bekæmpelse af terrorisme; at sikre, at denne politik støttes af passende og tilstrækkelige midler med henblik på dens gennemførelse, herunder den næste flerårige finansielle ramme, for at opnå konkrete resultater; at fortsætte og om muligt styrke samarbejdet mellem NATO's Operation Sea Guardian og EUNAVFOR Med Operation Sophia
- o) at sikre en permanent og aktiv inddragelse i indsatsen for at bekæmpe terrorisme og menneskehandel, ikke blot ved hjælp af efterretningssamarbejde, finansielt samarbejde og taktisk støtte, men også med sociale programmer og uddannelsesprogrammer for sundhed og uddannelse, der støtter undervisningen og anvendelsen af sociale aktører og vigtige meningsdannere for at bekæmpe voldelig ekstremisme og fremme et budskab om sameksistens og fredeligt samarbejde
- p) at huske, at der – selv om Daesh/IS måske er stærkt svækket i Libyen – er nye former for ekstremisme på vej i landet, såsom den, der er repræsenteret ved madkhalisterne; at huske, at det mest effektive svar på den radikale militære tilstedeværelse i landet i sidste ende er at oprette inklusive nationale institutioner, der kan værne om retsstatsprincippet, sørge for offentlige tjenester og lokal sikkerhed og effektivt bekæmpe de grupper, der truer stabiliteten i landet og i regionen som helhed
- q) i tråd med Pariserklæringen af 25. juli 2017 at sikre, at der på effektiv vis tildeles EU-midler med henblik på at sikre mellemstatslig samordning i forbindelse med genoprettelsen af den offentlige infrastruktur ved hjælp af EU's stabiliseringsfaciliteter; at prioritere finansieringen af projekter og initiativer, der støtter aktører, der fremmer ansvarlighed og demokratisk forandring, og som skaber en dialog, der er baseret på lokale forhold og mekanismer til forsoning og konfliktløsning, som inddrager kvinder og omfatter arbejde med unge med henblik på at forhindre dem i at involvere sig i kriminelle aktiviteter, såsom at tilslutte sig militser, der er involveret i menneskesmugling og menneskehandel; at fortsætte med at styrke civilsamfundet, især menneskerettighedsforkæmpere, og støtte den politiske proces, sikkerheds- og mæglingsindsatsen gennem det europæiske naboskabsinstrument (ENI) og instrumentet, der bidrager til stabilitet og fred (IcSP); at fremme indførelsen af en repræsentativ forvaltning på lokalt og nationalt plan for bedre at kunne løse udfordringerne i forbindelse med

forsoning, stabilisering og genoprettelse af sikkerheden; at sikre, at der kun bevilges midler fra EU's Nødtrufund, hvis de oprindelige mål fastholdes og ledsages af en grundig analyse af lokale myndigheder og modtagere samt en efterfølgende evaluering

- r) at støtte kommunerne i deres levering af basale tjenester og etablering af en lokal forvaltning; at sikre basale levevilkår for befolkningen og i den forbindelse huske, at en bedre forståelse af det lokale politiske og økonomiske system er afgørende for at give befolkningen ansvaret for forsoningsprocessen og for at bekæmpe ulovlig menneskehandel; at sikre, at EU-midlerne anvendes effektivt i projekter, der hjælper den libyske befolkning og civilsamfundet; at fremme kommunikationen mellem civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder
- s) at støtte initiativer, såsom det der er udviklet af Misrata-Tawergha Reconciliation Committee, gennem hvilket de to byer Misrata og Tawergha nåede til enighed på grundlag af en doktrin om fredelig sameksistens, hvilket banede vejen for, at Tawerghas fordrevne befolkning kunne vende tilbage til deres by
- t) yderligere at tilskynde de libyske institutioner til at arbejde mere effektivt og på mere gennemsigtig vis på at forbedre levevilkårene for alle libyere og til blandt andet at genoprette prioriterede offentlige tjenester og genopbygge den offentlige infrastruktur med henblik på at forbedre den økonomiske forvaltning af landet, løse likviditetskrisen og gennemføre de nødvendige finansielle og økonomiske reformer, som de internationale finansielle institutioner har krævet for at bidrage til at fremme økonomisk genopretning og stabilisering; at hjælpe landet med at indføre en markedsbaseret økonomi, der er fordelagtig for alle libyere; indtrængende at opfordre de libyske myndigheder til at sikre, at indtægter og afledte fordele fra naturressourcerne udnyttes til gavn for hele befolkningen, herunder på lokalt plan; at opfordre de libyske myndigheder til at forpligte sig til høje standarder for gennemsigtighed i den indenlandske udvindingssektor og navnlig til hurtigst muligt at undertegne kravene i gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI); at hjælpe de libyske myndigheder med at bekæmpe enhver ulovlig aktivitet, der skader den nationale økonomi, sådan som det for nylig blev rapporteret i den foreløbige rapport fra det i henhold til resolution 1973 (2011) vedrørende Libyen nedsatte ekspertpanel
- u) at fortsætte med resolut at fordømme menneskerettighedsovertrædelser og krænkelse af den humanitære folkeret og øge bestræbelserne på at yde humanitær bistand til den nødstedte befolkning og til alle dele af landet, navnlig hvad angår sundhedspleje; at øge effektiviteten af den humanitære finansielle bistand og styrke den humanitære bistand til og samarbejdet med de humanitære organisationer på stedet; at fordømme de talrige og til stadighed stigende forsøg på at indskrænke civilsamfundets råderum, navnlig ved hjælp af en undertrykkende lovgivningsramme og angreb på menneskerettighedsforkæmpere og retsvæsenet; at opfordre AU, FN og EU til fortsat at arbejde sammen og træffe effektive foranstaltninger for øjeblikkeligt at bringe disse menneskerettighedskrænkelser til ophør; at styrke civilsamfundet og støtte de lokale mediers udvikling og uafhængighed

- v) at fremskynde indsatsen med hensyn til UNHCR's nødevakueringsmekanisme, der finansieres af EU, og som har gjort det muligt for ca. 1 000 af de mest sårbare flygtninge med behov for beskyttelse at blive evakueret fra Libyen; at opfordre de libyske partnere til at udvide antallet af nationaliteter, som Libyen i øjeblikket giver UNHCR lov til at samarbejde med
- w) at behandle spørgsmålet om ulovlig migration gennem og fra Libyen i betragtning af behovet for langsigtede, effektive og holdbare løsninger, som bør behandle de grundlæggende årsager til migration i Afrika i oprindelses- og transitlandene og definere retsgrundlaget for internationale migrationsprocesser, der i øjeblikket er baseret på genbosættelser via nødtransitmekanismen eller direkte genbosættelser; at fokusere EU's indsats på at beskytte migranter i Libyen; at bistå de libyske myndigheder med at sikre tilbagevenden af internt fordrevne personer (IDP'er) til deres eget hjem og hjælpe lokalsamfundene med at klare de udfordringer, som er forbundet hermed, samtidig med at det sikres, at de internt fordrevnes tilbagevenden ikke blot ender med at udgøre en økonomisk kompensation, som fremmer udvekslingen mellem de forskellige militser, og retten til at vende tilbage; at advare det internationale samfund om behovet for træffe foranstaltninger med henblik på at tackle de udviklings-, menneskerettigheds- og sikkerhedsmæssige udfordringer i Libyen og Sahel-Sahara-området, herunder midler til bekæmpelse af menneskehandel og smugling af migranter; at sikre, at foranstaltninger til bekæmpelse af smugling og menneskehandel ikke hindrer den fri bevægelighed i betragtning af regionens økonomiske udvikling
- x) at fremskynde den fælles indsats, som EU, Den Afrikanske Union og FN gør for at forbedre beskyttelsen af migranter og flygtninge i Libyen, idet man er særligt opmærksom på sårbare personer; straks at foretage en tilbundsående undersøgelse af påstandene om misbrug og umenneskelig behandling af migranter og flygtninge i Libyen af kriminelle grupper samt påstandene om slaveri; at udarbejde initiativer til at forhindre, at der opstår sådanne tilfælde i fremtiden; at forbedre forholdene for flygtninge og migranter i detentionscentre og indtrængende opfordre de libyske myndigheder til så hurtigt som muligt at lukke de faciliteter, som ikke er i overensstemmelse med internationale standarder; at fortsætte og fremskynde den støttede frivillige tilbagevenden og genbosættelsesindsatsen, som sker i samarbejde med FN og Den Afrikanske Union, idet det i denne sammenhæng understreges, at det er af yderste vigtighed, at det libyske krav om "udrejsevisum" afskaffes; at opfordre de libyske myndigheder til at bringe vilkårlige tilbageholdelser til ophør og til at undgå tilbageholdelse af sårbare personer, navnlig børn; at sikre, at migranter behandles på en måde, som er i fuld overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsstandarder og til at afsætte de nødvendige midler fra EU-budgettet; at opfordre Libyen til at undertegne og ratificere Genèvekonventionen af 1951 om flygtnings status og den hertil hørende protokol af 1967; at sikre, at EU's grænsebistandsmission (EUBAM) i Libyen, EUNAVFOR MED operation Sophia og Frontex' operation Themis har fælles fokus på at gribe ind over for ulovlige aktiviteter, herunder smugling af migranter, menneskehandel og terrorisme i det centrale Middelhav; at sikre, at EUBAM i overensstemmelse med sit mandat bliver ved med aktivt at samarbejde med og bistå de libyske myndigheder på vigtige områder i forbindelse med grænseforvaltning, retshåndhævelse og det strafferetlige

system i bredere forstand

- y) at styrke indsatsen yderligere mod enhver form for menneskesmugling og menneskehandel i, gennem og fra libysk område og fra Libyens kyst, hvilket underminerer Libyens stabiliseringsproces og bringer tusinder af menneskeliv i fare; i den forbindelse at sikre kontinuiteten i EU's bidrag til at imødegå disse problemer ved at hjælpe de libyske partnere med at opbygge den kapacitet, der har været behov for længe, til at sikre landets lande- og søgrænser og ved at samarbejde med de libyske myndigheder om indførelsen af en omfattende grænseforvaltningsstrategi
- z) at støtte en varig løsning for de over 180 000 internt fordrevne personer i Libyen, herunder de anslåede 40 000 tidligere beboere i Tawargha, ved at give mulighed for genbosættelse, lette en sikker tilbagevenden til deres hjem og ved at øge støtten til UNHCR og IOM i den henseende
- aa) at bekæmpe krydsning af internationale kriminelle grupper og terrorgruppers aktiviteter gennem tilbundsgående undersøgelser, navnlig i forbindelse med menneskehandel og seksuelle overgreb, som begås under konflikter
- ab) at støtte samarbejdet med den libyske kystvagt, som gjorde det muligt at redde næsten 19 000 migranter i Libyens territoriale farvand mellem januar og udgangen af oktober 2017; at bistå de libyske myndigheder med formelt at bekendtgøre deres eftersøgnings- og redningsområde (SAR), indføre en række klare operative standardprocedurer for ilandsætning og sørge for, at den libyske kystvagt har et fungerende overvågningssystem med henblik på at udarbejde et klart og gennemsigtigt register over alle personer, der ilandsættes i Libyen, og sikre, at de behandles korrekt og i overensstemmelse med internationale humanitære standarder; at samarbejde yderligere med de libyske myndigheder om at fremskynde det forberedende arbejde i forbindelse med oprettelsen af et maritimt redningskoordinationscenter i Libyen med det formål at øge deres eftersøgnings- og redningskapacitet; at sikre fortsættelsen af den specialiserede uddannelse, som IOM og UNHCR giver den libyske kystvagt for så vidt angår international beskyttelse, flygtningelovgivning og menneskerettigheder
- ac) at forstærke deres humanitære og civile bistand til den libyske befolkning, opfylde de mest presserende behov for mennesker, som er hårdt ramt af konflikten i Libyen, især i de hårdest ramte områder, og være parat til at imødegå enhver forværring af situationen; indtrængende at opfordre EU til at fremme civilsamfundsorganisationers, f.eks. kvindeforkæmpergruppers, indflydelse med det formål at finde ikkevoldelige løsninger på landets mangfoldige kriser
- ad) at frigøre de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til at hjælpe flygtninge og yde hensigtsmæssig humanitær bistand til fordrevne personer med henblik på at tackle den humanitære krise i Libyen, som har tvunget tusindvis af mennesker til at flygte fra landet
- ae) at øge den internationale indsats for at bringe migrantsmuglings- og menneskehandelsnetværkene til ophør og intensivere bestræbelserne på at

bekæmpe denne form for kriminalitet og retsforfølge gerningsmændene; at fortsætte og intensivere arbejdet i EUNAVFOR Med Operation Sophia med henblik på at ødelægge menneskehandlernes og -smuglernes forretningsmodel, udvikle den libyske kystvagts kapacitet og støtte gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolutioner om våbenembargo og ulovlig oliehandel; at fortsætte med at yde støtte til Libyen gennem de civile FSFP-missioner; at øge de eftersøgnings- og redningskapaciteter, der er rettet mod mennesker i nød, og de kapaciteter, som skal anvendes af alle stater, samt anerkende den støtte, der ydes af private aktører og NGO'er i forbindelse med gennemførelsen af redningsaktioner på havet og på land inden for rammerne af de eksisterende internationale retlige rammer og sikkerhedsspørgsmål

- af) at bekræfte sin fulde støtte til Den Internationale Straffedomstols mandat med hensyn til de aktuelle krænkelser af menneskerettighederne i Libyen, idet der mindes om, at internationale ansvarlighedsmekanismer som Den Internationale Straffedomstol og universel jurisdiktion spiller en vigtig rolle med hensyn til at gennemføre fredsplanen inden for en ramme, som fastsætter de skridt, der skal tages i retning af ansvarlighed og respekt for menneskerettighederne i Libyen; at støtte Den Internationale Straffedomstols indsats med at stille personer, som begår masseforbrydelser, for en domstol; at støtte FN's særlige repræsentant for Libyen i dennes opfordring fra november 2017 til det internationale samfund om at hjælpe Libyen med at bekæmpe straffrihed for krigsforbrydelser og overveje mulighederne for fælles domstole; at opfordre EU og medlemsstaterne til at støtte de internationale mekanismer ved at give det nationale retssystem alle de nødvendige midler til at begynde efterforskningen af tidligere og aktuelle alvorlige krænkelser og bistå de kommende legitime libyske myndigheder med selv at fuldføre denne opgave; at tage i betragtning, at en retfærdig rettergang ville bringe alle ofre for krænkelser af menneskerettighederne på libysk område retfærdighed, og at dette vil bane vejen for bæredygtig forsoning og fred
- ag) at give udtryk for sin bekymring over den voksende tilstedeværelse af Daesh og af andre terrorgrupper i Libyen, som destabiliserer landet og truer såvel nabolandene som EU
- ah) at opfordre de libyske myndigheder og militserne til at sikre udefrakommende adgang til tilbageholdelsescentrene og specielt til dem, hvor der er anbragt migranter
- ai) at afklare situationen med hensyn til betalingen af udbytte i form af aktier, obligationsindtægter og rentebetalinger for den libyske investeringsmyndigheds indefrosne aktiver i EU; at udarbejde en detaljeret rapport om det samlede rentebeløb, der er trukket fra Gaddafis aktiver siden fastfrysningen af disse i 2011, og en liste over de personer eller enheder, der har draget fordel af disse rentebetalinger; at give høj prioritet til at tackle bekymringen om, at der muligvis findes et smuthul i EU's sanktionsordning
- aj) at fremme projekter, der tager sigte på økonomisk udvikling i Fezzanregionen og den lovlige økonomi ved at arbejde tæt sammen med de forskellige kommuner, navnlig dem, der ligger langs migrationsruterne, for at bekæmpe de kriminelle netværks ulovlige aktiviteter og terrorgruppernes voldelige

ekstremisme ved at skabe alternative indtægtskilder, navnlig for de unge

- ak) at fortsætte embargoen mod eksport af våben til Libyen og dermed forhindre, at disse våben fortsat falder i hænderne på ekstremister og væbnede grupper, hvilket giver yderligere næring til usikkerheden og ustabiliteten i hele Libyen
 - al) hurtigst muligt at iværksætte en diplomatisk indsats med henblik på at beskytte civilbefolkningen og afhjælpe den humanitære situation i Derna;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og til orientering til den libyske nationale samlingsregering.